

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

zondag 1 aug. **Efeziërs 4:5, 6**

'... één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die is over allen en door allen en in allen.'

Een van de duidelijkste uitspraken hierover kunnen wij vinden in 1 Corinthiërs 8:6, waarin staat: '... niettemin is er voor ons één God, de Vader uit Wie het al is, en wij tot Hem, en één Heer, Jezus Christus, door Wie het al is en wij door Hem.'

Het feit dat alles in Christus geschapen is en alles samenhang heeft in Hem, ^{Kol.1:17} geeft aan dat Hij ook boven allen is. Jezus Christus is Heer, tot verheerlijking van God de Vader.

Het geloof waarvan de apostel schrijft is het geloof van Jezus Christus, dat ons rechtvaardigt. ^{Rom.3:22; 1:17} Er is geen ander geloof dat ons in vrijmoedigheid laat naderen tot God. Doop verenigt ons, schenkt ons de geestelijke eenheid als leden van het lichaam van Christus. Het is een geestelijke eenheid, want 'in één geest zijn wij ook gedoopt in één lichaam'. ^{1Cor.12:13}

Bij de mensen zijn er verschillende vormen van doop. Die hebben meestal een lichame-lijk achtergrond en vinden vaak plaats door besprenkelen, of onderdompelen in water. Of het eenheid brengt, valt te betwijfelen. Er zijn juist scheuringen door ontstaan. In het 'lichaam van Christus', de uitgeroepen gemeente is Christus het Hoofd, ^{Kol.1:18} Hij is de Zoon van Gods liefde, in Wie wij alles hebben ontvangen wat ons verenigt en brengt tot God de Vader.

maandag 2 aug. **Romeinen 8:18-37**

Inleiding

In Romeinen 8 vanaf vers 36 staan er nogal wat gebeurtenissen beschreven die ons de moed in de schoenen zouden doen zinken.

Als schapen voor de slacht, die ter dood gebracht worden zijn wij (in een beeldspraak beschreven). ^{vs.36}

Wanneer we deze tekst zomaar lezen, kan bezorgdheid of angst heel dicht bij ons komen. Welke omstandigheden, scheppingen of schepsels, kunnen wij op ons pad tegenkomen: verdrukking, benauwdheid, vervolging, honger of naaktheid, gevaar, het zwaard; dood, leven, boodschappers, soevereiniteiten, wat tegenwoordig is, wat op het punt staat te komen, krachten, verhevenheid, diepte, enig ander schepsel?

Maar wij vallen zo plompverloren in een gedeelte dat in een veel groter verband staat, wat als zodanig misschien wordt beschreven als het ergste wat ons kan overkomen. Maar ook zien we als tegenoverstelling een schat die ons gegeven is, die groter is dan al het erge dat hier staat: *de liefde van God!*

¹³⁷ *Maar in dit alles overwinnen wij glansrijk door **Hem Die** ons liefheeft.'*

Hoe dat kan? Dat zien we pas wanneer we het hele gedeelte lezen waarin dit staat beschreven. Dat begint bij vers 28 (eigenlijk begint het al bij vers 18), maar laten wij beginnen bij vers 28:

'Wij weten echter dat God alles doet meewerken tot het goede, voor hen die God liefhebben, die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn ...'

Hoe dat allemaal door de apostel wordt uitgelegd, wat hij ervaren heeft, en wat hem als zekerheid is beloofd en toegezegd en wat aan ons is geschreven, daarover gaan we in deze week stap voor stap met hem op weg.

Wij mogen ons hierop voorbereiden, door dit gedeelte, vanaf vers 18 (of 28, als je liever wat op wil schieten) te lezen.

Tot morgen.

dinsdag 3 aug. **Romeinen 8:10-11, 15-17, 28**

Laten we nog eens iets verder terugkijken in Romeinen 8. Daarin staat een aantal bijzondere feiten om te weten, met ons verstand, onze geest en ons hart.

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)



Feit 1

Gods geest woont in ons. ^{vs.11b} God, Die geest is, heeft Christus Jezus opgewekt vanuit de doden.

Feit 2

Wij ontvingen de geest van zoonschap en roepen God aan als Abba, Vader, omdat Christus' geest zelf, samen met onze geest, bekendmaakt dat we kinderen van God zijn. ^{vs.15,16}

Feit 3

Wanneer we samen lijden met Hem, zullen we ook verheerlijkt worden, samen met Hem. ^{vs.17b}

Feit 4

Christus is in ons, ^{vs.10} waardoor ook de geest van het zoonschap in ons wordt bevestigd, waardoor onze geest samengevoegd is met Christus' geest, die voor ons pleit. ^{vs.27}

Na deze vier geweldige 'stapstenen' die ons van het zien op onszelf overplaatsen naar het zien op God en op Christus, zijn we aangekomen bij vers 28 waarin wordt verzekerd dat:

'... God alles doet meewerken tot het goede, voor hen die God liefhebben, die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn ...!' Dit is *feit 5* waarmee wij morgen verder gaan. [5 is het getal van genade!]

woensdag 4 aug. **Romeinen 8:28, 29**

De uitspraak: *'voor hen die God liefhebben'*, kan voor gelovigen nog weleens een vraagteken oproepen. Hoe weet ik dat dan? Moet ik dat bewijzen? Aan wie dan? Aan God?

Hij heeft juist Zijn liefde in ons hart uitgegoten door heilige geest die ons gegeven is, ^{Rom.5:5} door geloof. ^{Ef.1:13} Liefde stelt geen eisen. God heeft ons onmetelijk lief. ^{Ef.2:4} Zijn liefde in ons geeft daarop antwoord. Zelfs zij die nog melk drinken (als geestelijk voedsel) ^{1Cor.3:1} herkennen Zijn liefde. Dat is net zo natuurlijk als de baby, die nog moedermelk krijgt, die zijn moeder ook gaat liefhebben als hij opgroeit in die afhankelijkheid aan haar. God heeft ons al tevoren geroepen, voor wij nog maar bestonden. ^{Rom.8:29} Daar heeft Hij een bedoeling mee, namelijk om ons ook gelijkvormig te maken aan het beeld van Zijn Zoon, ^{vs.29} de Zoon van Zijn liefde!

Wat dat betekent zullen we morgen eens met elkaar overdenken.

donderdag 5 aug. **Romeinen 8:**

Als tussenstap naar vers 37 van dit hoofdstuk, wat zegt: *'Maar in dit alles zijn wij glansrijk overwinnend door Hem Die ons liefheeft'*, stel ik voor om uit de geschiedenis van Jacobs zoon Jozef (de zoon van zijn liefde) ^{Gen.27:3} een paar feiten in herinnering te roepen. Die staan beschreven in Genesis hoofdstuk 37 tot hoofdstuk 41.

Jozef was 17 jaar jong, staat er, en hij ging regelmatig met zijn (half)broers, de zonen van Bilha en van Zilpa, de vrouwen van zijn vader, de schapen hoeden. Zijn broers haatten Jozef, vanwege de grotere liefde van Jacob voor Jozef dan voor zijn andere zonen. Dat werd erger door het mooie kleed dat Jozef kreeg, door zijn dromen, die wezen op een hogere plaats voor Jozef, en zo meer. Zij wilden Jozef doden, maar Ruben wilde hem redden.

Zoals het gaat met plannen van mensen, verging het ook Ruben. Hij kon Jozef niet verlossen en Jozef werd verkocht als slaaf. Na allerlei ups en downs in Egypte kwam Jozef in de gevangenis, en uiteindelijk deed God aan hem, wat Hij ook aan ons beloofd heeft: Hij deed al deze nare gebeurtenissen samenwerken tot het goede – niet alleen voor Jozef, maar ook voor zijn vader en broers.

Jozef, 30 jaar oud, werd aangesteld als de plaatsvervanger in Egypte; alleen Farao stond boven hem. ^{Gen.41:43-45}

Na de grote hongersnood maakte Jozef zich aan zijn broers bekend als hun broer, die hen liefheeft en die God vooruit gezonden had naar Egypte om hun leven in een grote vrijkoping te redden. ^{Gen.45:3-7}

Wellicht herkennen wij in Jozefs weg, ook de weg van onze Heer Jezus, Wiens naam betekent 'Jaweh, Redder'.

vrijdag 6 aug. **Romeinen 8:35**

Zoals Jozef er intens naar verlangde om zich aan zijn broers bekend te maken, geldt dat ook voor Gods Zoon met ons. Ook wij zijn geroepen, tevoren, zodat wij aan Zijn beeld gelijkvormig gemaakt worden, opdat Hij de Eerstgeborene onder veel broeders zal zijn. ^{Rom.8:29-30} *'Als God voor ons is, wie is tegen ons? Hij Die Zijn **eigen** Zoon niet spaart, maar Hem overgeeft voor ons allen, hoe zal Hij niet, samen met Hem, ons alles **in genade** schenken?'* ^{Rom.8:35}



Na deze 'omzwervingen' zijn we terug bij de vraag uit Romeinen 8:35: Wat zal ons scheiden van de liefde van God, in Christus Jezus onze Heer?

En nu is ook duidelijk, dat al die erge dingen, die in het begin genoemd werden in vers 36, zoals: verdrukking, benauwdheid, vervolging, honger of naaktheid, gevaar, het zwaard? Dood, leven, boodschappers, soevereiniteiten, wat tegenwoordig is, wat op het punt staat te komen, krachten, verhevenheid, diepte, enig ander schepsel, ons niet kunnen scheiden van Gods liefde. Net als bij Jozef, heeft God er een bedoeling mee.

zaterdag 7 aug. Romeinen 8:38

Gods liefde slaat ons nooit over. De grote krachten van het universum, apart of zelfs gezamenlijk, kunnen nooit tussen ons en Gods alles overwinnende liefde komen, zoals die getoond werd in Christus Jezus. Dood zal worden verzwolgen in leven. ^{1Cor.15:55}

Het heden maakt ons misschien angstig of bezorgd, brengt ons vaak van ons stuk; de toekomst maakt ons angstig of bezorgd (wanneer wij Gods liefde zouden vergeten). Hemelse of aardse krachten zijn onder Zijn heerschappij. Niets van boven of beneden, helemaal niets, heeft de kracht om de verbinding die ons, de nederigste of onwaardigste gelovigen, aan Gods vaderhart bindt, te verbreken. [bron: Concordant Commentaar blz. 239]

Jozefs stem verhief zich wenend toen hij zich aan zijn broers bekendmaakte, en heel het huis van Farao hoorde het. Zo zal heel het universum horen dat liefde meer is dan redding van zonde. Het is wederzijdse verzoening, door al het lijden heen. Dat heeft het bloed van het kruis ons duidelijk gemaakt.

zondag 8 aug. Romeinen 8:37

'Maar in dit alles zijn wij glansrijk overwinnend, door Hem Die ons liefheeft.'

Heeft God Jozef niet (op)geleid in alles wat hem overkwam? Had dat te maken met Gods onbehagen in Jozef? Nee! Absoluut niet! Zelfs van Jezus, Die geen zonde kent, de Zoon, is geschreven dat Hij gehoorzaamheid leerde vanuit wat Hij leed. Het heeft een doel, Hij werd de oorzaak van eonische redding. ^{Hebr.5:9}

Alles wat ons overkomt, ook lijden, sterven en dood, kan ons niet scheiden van de kennis overstijgende liefde van Christus. Hij laat ons niet achter in duisternis. Hij heeft de dood overwonnen, en alles verdragen voor ons. Hij is Gods Zoon, Hij is de liefde in eigen Persoon. De liefde gaat nimmer teniet en blijft ons voor altijd verbinden met de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid.

maandag 9 aug. Romeinen 6:1

'Wat zullen wij dan ook uitspreken? Dat wij zouden blijven bij de zonde, zodat de genade zal toenemen?' ^[naar NCV]

Genade, een belangrijk woord in ons geloof. Dat we gered zullen worden, heeft niets met ons doen en laten te maken, maar met geloof, en zelfs dat hebben we van Hem gekregen. Het is dus genade, om niet. Sterker nog, hoe meer zonden of fouten we begaan, hoe minder we het verdienen, en hoe groter de genade, hoe groter het cadeau.

Een al te makkelijke conclusie, die sommigen dan zouden kunnen trekken, is verwoord in de dagtekst. Als het zo werkt, kan ik Gods genade dus alleen maar groter maken door nog meer te zondigen ...

Hoewel het voor je redding inderdaad niet uit zou maken, is dat niet het enige dat telt. Bovendien verraadt het iets over ons hart, waar het op gericht is.

We zullen morgen zien, dat als we geloven, we zo veranderd zijn, dat blijven leven in de zonde niet past. Laten we vandaag God danken voor die overstromende genade, en Hem vragen te laten zien hoe we zouden leven.

dinsdag 10 aug. Romeinen 6:2,3

'Moge het niet gebeuren! Wij, die gestorven zijn voor de zonde, hoe zullen wij nog in haar leven? Of zijn jullie onwetend dat al wie gedoopt zijn in Christus Jezus, in Zijn dood gedoopt zijn?' ^[proeve CV]

Paulus gebruikt hier het beeld van de doop om uit te leggen, hoe we veranderd zijn door wat Christus voor ons gedaan heeft. Zoals de doop uitbeeldt, zijn we eigenlijk zelf ook gestorven toen Christus stierf. Niet echt natuurlijk, maar figuurlijk is ons oude leven gestorven.

De meeste Christenen leggen wat er gebeurd is aan het kruis uit als een afbetaling van onze schuld. Wij waren schuldig, maar Christus betaalde onze prijs, en nu zijn we vrij om te gaan. Hoewel het mooi klinkt, houdt die uitleg de uitwerking ervan ver weg. We zijn



dan niet meer schuldig en kunnen verder gaan met ons oude leven, alsof er niets gebeurd is.

Maar in de uitleg van Paulus is dat onmogelijk. De oplossing is niet de consequenties van de zonde weghalen, maar ook zelf sterven. Wat een bizarre logica, en wat raakt dat ons leven diep. Kunnen we dan nog beweren dat we, omdat het toch genade is, gewoon ons oude leven zouden kunnen doorleven?

woensdag 11 aug. **Romeinen 6:6,7**

'... wij weten, dat onze oude mens mede werd gekruisigd, zodat het lichaam van de zonde buiten werking gesteld zou worden, en wij niet meer slaven zijn van de zonde, want wie sterft is gerechtvaardigd van de zonde.' [naar NCV]

Hier gaat Paulus dieper in op de oplossing voor het probleem van de zonde, dat wij zelf 'mee-sterven' met Christus. De logica is simpel. Wie niet gelooft, leeft vaak een leven geleid door zijn impulsen, door zijn verlangens. Dat maakt ons egoïstisch, geld- of roemzuchtig, maakt dat we slechte keuzes maken, enz. We kunnen het nog zo hard proberen, maar we blijven mensen, we blijven fouten maken. Sterker nog, hoe harder we beter proberen te zijn, hoe sneller we de fout in gaan. Dat noemt Paulus zelfs "slaaf van de zonde zijn".

Een slaaf kan maar op twee manieren vrijkomen van zijn meester: hij wordt losgekocht, of hij sterft. Als onze oude mens met Christus mee gestorven is, zijn we dus vrij van de zonde. Die heeft niets meer over ons te zeggen. Ook alle consequenties die zouden moeten volgen op onze zonden, vervallen dan. Wie sterft kan niet meer veroordeeld worden. Zo zijn we ineens vrij en staan we recht voor God. Wie had gedacht dat sterven de oplossing zou zijn ...?

donderdag 12 aug. **Romeinen 6:8,9**

'Als wij gestorven zijn tezamen met Christus, geloven wij dat wij ook zullen leven met Hem, want we weten dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet langer over Hem.' [naar NCV]

Hoe leuk de theorie ook is van wat de gevolgen zijn van meesterven met Christus, de dood kan uiteindelijk niet het laatste woord hebben. Dat was ook niet zo bij Christus. Hij stierf, maar daar bleef het niet bij. Hij stond weer op! En evenzo is niet alleen ons 'oude leven' gestorven, zodat de zonde niets meer over ons te zeggen heeft, we staan ook weer op in een nieuw leven, net als Christus.

Dit komt vaker voor in de Bijbel, dat iets waar we in de toekomst naar uitkijken, figuurlijk nu al gebeurt. We verwachten in de toekomst dat als we eens letterlijk sterven, we letterlijk daarna weer zullen opstaan met een nieuw lichaam, waar de dood geen macht meer over heeft. Dan zijn we onsterfelijk, en staat ons heerlijke lichaam ver buiten de macht van de zonde en de dood.

Maar figuurlijk is dat nu dus ook al langzaam maar zeker bezig. Door de kracht van Gods geest in ons laten we het oude achter, en vormt zich een nieuw leven, waarin onze keuzes niet meer geregeerd worden door verkeerde verlangens, maar we daar vrij van worden.

vrijdag 13 aug. **Romeinen 6:10,11**

'Want in dat Hij voor de zonde is gestorven, is Hij eens voor altijd gestorven, maar in dat Hij leeft, leeft Hij voor God. Zo ook jullie, rekent jezelf inderdaad dood te zijn voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heer.' [proeve CV]

Toen Christus stierf, verloor de dood en de zonde de macht over Hem, voorgoed. En toen Hij opstond, was Hij daar dus vrij van. Maar Hij leeft daardoor niet voor Zichzelf, maar voor God. En, zo lezen we: dit mogen we ook op onszelf toepassen. We mogen ons dood rekenen voor de zonde, en ons oude leven achter ons latend, mogen we zien dat we een nieuw leven hebben gekregen. Leven we daarin voor onszelf? Nee, we mogen leven voor God.

Dat is iets om vandaag even bij stil te staan. We leven voor God. Dat horen we niet vaak. Meestal zijn mensen vooral bezig voor zichzelf te leven, hun eigen doelen en verlangens na te streven, vooral zelf zo ver mogelijk te komen. Maar *wij* leven dus voor God.

Hebben we wel eens naar ons leven gekeken? Het kruis is geen vrijspraak zonder gevolgen, geen vrijbrief voor een losbandig leven. Ons oude ik, ons ego, is gestorven, en in ons nieuwe leven zijn we niet meer op onszelf gericht maar op God, en leven we ons leven voor Hem.



zaterdag 14 aug. **Romeinen 6:12,13**

'Laat dan de zonde niet heersen in jullie stervende lichaam, om aan zijn begeerten te gehoorzamen, en stelt jullie leden ook niet op als werktuigen van onrechtvaardigheid voor de zonde, maar presenteert jezelf voor God als levenden uit de doden, en jullie leden als werktuigen van gerechtigheid voor God.' [proeve CV]

Hoewel het feit dat we geloven dus zo veel voor ons heeft uitgewerkt, kunnen gelovigen doorleven zonder echt te beseffen wat er veranderd is. Ons oude leven ligt achter ons en we leven in een nieuw leven voor God, maar niet iedereen leeft naar die waarheid. Gods geest is in iedere gelovige aan het werk deze verandering te bewerken, maar we kunnen ons geloof op een laag pitje zetten, de geest uitdoven en toch weer in onze oude patronen vallen.

Als dat gebeurt dan werken we eigenlijk weer voor onze oude werkgever, de zonde. Daarom volgt hier de oproep: besef wat er verandert door wat Christus gedaan heeft, en besef waar je aan meewerkt.

We zouden juist een werktuig voor God zijn, waarmee gerechtigheid wordt uitgewerkt. Laten we God bidden dat Hij ons de kracht en het verlangen in ons hart geeft zo in het leven te staan, want zonder hulp van boven lukt dit niet.

zondag 15 aug. **Romeinen 6:17,18**

'Maar ik dank God, dat jullie slaven van de zonde waren, maar nu gehoorzamen jullie van harte het voorbeeld van onderwijs waaraan jullie je hebben toevertrouwd, en, vrij gemaakt van de zonde, zijn jullie slaven van de gerechtigheid gemaakt.' [naar NCV]

Sommigen hebben het idee dat als je gelooft je van alles niet meer mag; dat het geloof allemaal regeltjes kent. Daar tegenover staat het vrije leven van iemand die niet gelooft. Als dan blijkt dat we door genade gered zijn, dus het voor onze redding niet uitmaakt wat we doen, dan is de vraag waarmee we begonnen misschien logisch: kunnen we dan gewoon blijven zondigen, als het toch genade is? [zie maandag 9 aug.]

Maar inmiddels hebben we gezien dat het een dwaze vraag is. Leven zonder geloof is niet vrij, het is slavernij. We worden gedreven door onze impulsen en verkeerde verlangens, we zijn dan slaaf van de zonde. Geloof maakt je er juist vrij van, dus waarom zou je terug willen gaan naar die slavernij en doen alsof er niets veranderd is?

Maar er is wat veranderd, we hebben ons oude leven achter ons gelaten, en leven in een nieuw leven voor God. Dat betekent dus niet een volledig vrij leven, we zijn nu eigenlijk nog steeds slaven, maar dan nu van de goede kant. En dat is absoluut niet slecht, want we hebben een Heer Die goed is, genadig, barmhartig en liefdevol. In Zijn dienst staan, is geen straf maar een zegen. Laten we dan ophouden terug te grijpen naar dat oude leven, en, met de kracht van God en het verlangen dat Hij ervoor in ons hart geeft, ons uitstrekken naar een leven in Zijn dienst.

maandag 16 aug. **2 Corinthiërs 12:9**

'Mijn genade is u genoeg.'

Komt u ook zoveel mensen tegen van het type 'Rupsje Nooitgenoeg', mensen met een onverzadigbare behoefte aan meer, nieuwer, beter, groter, luxer enzovoort?

De economie gaat ervan uit dat de menselijke behoeften oneindig zijn en floreert dus bij alle Rupsjes Nooitgenoeg. Het zit ons in het vlees. Het begon al in de hof van Eden, toen Eva die begeerlijke vrucht zag ...

De *Kurios* zei tegen Paulus: 'Mijn *genade* is u genoeg!' Daar moest de apostel, die zo ontzettend veel moest ontberen en zowel geestelijk als lichamelijk te lijden had, het maar mee doen.

Voor 'genoeg' staat in het Grieks het woordje *arkeô* [Strongnr. 714]. Wanneer u de moeite neemt om de vindplaatsen ervan na te lezen, zult u bemerken welke bagage dat woordje heeft: voldoende om van te leven, om het leven ermee door te komen.

Zo was het voor Paulus en zo is het ook voor ons. Dank zij Zijn genade voor ons leven, zullen wij straks voor altijd tezamen met Hem mogen zijn! Houd nog even vol!

dinsdag 17 aug. **1 Corinthiërs 13:1^a**

'Ingeval ik in de talen van de mensen zou praten en in die van de boodschappers, maar ik geen liefde heb ... galmend koper of een schelklinkend bekken ben ik geworden!' [proeve CV]

Liefde, *agapê* [Strongnr. 26] is een veelomvattend, complex begrip, maar ze heeft niets met menselijke affectie of erotiek te maken. Zij gaat altijd uit naar de ander, *zonder aanzien des persoons!* Liefde is altijd bedacht op het belang van de ander, nooit op het eigen voordeel.



Onze Heer Jezus Christus heeft dat bewezen door voor de mensheid Zijn ziel af te leggen – een grotere liefde is niet denkbaar. ^{Joh.15:13 [NCV]} Liefde kenmerkt God [*theos*], Degene Die in de kosmos alles op z'n plaats zet. ^{1Joh.4:8} De personificatie van God is onze Heer Jezus Christus.

Wat een gigantisch voorrecht dat wij Hem hebben mogen leren kennen! ^{Ef.4:20}

woensdag 18 aug. **1 Corinthiërs 13:1^b**

'Ingeval ik in de talen van de mensen zou praten en in die van de boodschappers, maar ik geen liefde heb ... galmend koper of een schelklinkend bekken ben ik geworden!' [*proeve CV*]

Galmend koper? In de Oudheid werd iemand die veel woorden gebruikte maar niets te zeggen had 'Dodonees koper' [*dôdônaion chalkeion*] genoemd. Waarschijnlijk was dat een spottende verwijzing naar een niet al te betrouwbaar orakel van Zeus te Dodona.

In de heilige, aan Zeus gewijde eiken te Dodona hingen koperen bekkens die, als de wind door de bladeren ruiste, een geluid gaven op grond waarvan een orakel gegeven werd.

Hetzelfde bedoelt Paulus als hij het heeft over 'galmend koper'. Met koper dat niet tot een muziekinstrument omgevormd is, kan je alleen maar lawaai maken. Voor dergelijke liefdeloze wanklanken en valse uitleg kunnen wij ons maar beter doof houden, vindt u niet?

donderdag 19 aug. **1 Corinthiërs 13:4**

'De liefde is geduldig, is mild, de liefde is niet jaloers, de liefde snoeft niet, is niet opgeblazen.' [*proeve CV*]

Wie geduld betracht, onthoudt zich van allerlei acties en trucs om een ander te veranderen. Dat blijkt immers vaak onbegonnen werk.

Wat die ander misschien niet door heeft, maar wat wij wel zouden moeten weten: God is met ieder mens aan het werk! Niet één valt uit Zijn handen. Hij weet véél beter wat goed voor iemand is, dan wij met ons beperkte waarnemingsvermogen en verstand.

Na 'geduldig' zijn, staat in de tekst 'mild' zijn. Geduldig zijn is een innerlijke gesteldheid, mild zijn een praktische uitwerking.

Schrijver dezes zal de laatste zijn die meent altijd even 'mild' te zijn. Toch weet hij – en wellicht u ook – dat geduld gepaard met mildheid liefdevoller overkomt dan een harde kop. God is blijer met mensen die de ander zo liefde kunnen bewijzen.

vrijdag 20 aug. **1 Corinthiërs 13:7^a**

'Alles beschut zij, alles gelooft zij, alles verwacht zij, alles verduurt zij.' [*proeve CV*]

Alles beschut zij! Hier betreft het een Grieks woord, *stegô* [Strongnr. 4722], waarvoor moeilijk een geschikt Nederlands trefwoord is te vinden. Het komt alleen in de brieven van Paulus voor op slechts drie andere plaatsen. *Stegô* is verwant met het Latijnse woord *tego* en houdt hetzelfde in: 'dekken'. Het bedoelt zoiets als de dekking die een dak, *stegé* [Strongnr. 4721] geeft: beschutting.

Er kan hier echter geen sprake zijn van een 'met de mantel der liefde bedekken', van het goedpraten van dingen die niet door de beugel kunnen. De liefde heeft niets van doen met onfatsoenlijke zaken, met zelfzucht of onrechtvaardigheid. ^{vs.5 en 6} De liefde vormt een dak boven al het kostbare dat God aan de gemeente toevertrouwd heeft, en die onderwerp van deze brief zijn.

Een beter, duurzamer en solider dak kunnen wij toch niet wensen?

zaterdag 21 aug. **1 Corinthiërs 13:7b**

'Alles beschut zij, alles gelooft zij, alles verwacht zij, alles verduurt zij.' [*proeve CV*]

Alles? Wat Paulus hier bedoelt, is gemakkelijker te begrijpen door vanuit het tegenovergestelde te redeneren: stel eens dat de liefde niet alles of zelfs niets zou beschutten, geloven, verwachten en verduren! Waarmee zouden wij dan te maken hebben? In ieder geval met zaken die tot het rijk van de duisternis behoren.

Let er wel op dat hier in het Grieks niet *ta panta* staat, alsof het zou gaan om alles wat in het universum voorkomt, niets uitgesloten. Waarom zou Paulus anders in de verzen 5 en 6 van de liefde niet enkele kwalijke zaken uitgesloten hebben? De context geeft het antwoord: 'alles' is alles wat God aan de gemeente geschonken heeft, in het bijzonder wat daarvan door Paulus in deze brief reeds geëtaleerd is.

zondag 22 aug. **1 Corinthiërs 13:12**

'Want op dit moment kijken wij nog door een spiegel in een raadsel, dan echter van aangezicht tot aangezicht. Op dit moment ken ik slechts ten dele, dan echter zal ik herkennen zoals ook ik herkend word.' [*proeve CV*]



De gelovigen die het evangelie van Paulus aanvaard hadden en deze brief hoorden voorlezen – waarschijnlijk in het jaar 57 – wisten nog maar een deel van wat de apostel hen later in zijn brieven zou onthullen. Zij wisten wel dat er meer zou komen, maar wát precies, was voor hen nog onbekend. Paulus had al wel de contouren van onze hemelse toekomst getekend, bijvoorbeeld die van onze verandering en opname in de hemelse gewesten, maar er bleven nog veel raadsels over.

Eerst in de 'Efezebrief' en in de brieven aan de Filippenzen en Kolossenzen zou hij de fonkelende kleuren van onze roeping invullen. Vanaf het moment waarop wij voor de *bêma* staan, zullen wij Hem van aangezicht tot aangezicht aanschouwen. Christus Jezus zal ons herkennen als de door Hem geroepenen en wij zullen Hem zonder een zweem van twijfel herkennen als onze Heer en Redder, de personificatie van die unieke liefde van God, de Vader.

Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente!

maandag 23 aug. **Genesis 1:14-16**

'En God zeide: "Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren; en dat zij tot lichten zijn aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde"; en het was alzo. En God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht, benevens de sterren.'

Over sterren gesproken ..., er is nog meer werk aan de winkel voor sterrenkundigen.

Er is een 'Giant Arc' [enorme boog] ontdekt in de kosmos, een enorme verzameling sterrenstelsels in de vorm van een halve maan. Dat is natuurlijk groot nieuws als er een nieuwe vondst te melden is. De afmeting ervan wordt weergegeven in voor mij onbegrijpelijke cijfers: 3,3 miljard lichtjaar ...

Behalve dat dit een spectaculaire ontdekking is, treden er ook wat problemen op. Het bestaan van deze Giant Arc gooit een aantal aangenomen basisprincipes in de kosmologie omver. Met andere woorden gezegd: deze Giant Arc kan er volgens de huidige opvattingen over de kosmos niet zijn! Maar het 'heelal' wordt nog 'heel-veel-meer-al' in onze kennis!

Terwijl de geleerden hier nog een tijdje hun hoofd over zullen breken, kun je weten dat God juist van Zijn werken rust! ^{Gen.2:1,2} Hij is al 'een tijdje klaar' – tot de dingen aanbrenken die tevoren bereid zijn. Hoe meer er ontdekt wordt over de kosmos, hoe groter de schepping en haar Schepper blijken te zijn.

En als ik weet dat 'de tijden' het werk van Uw hand zijn, dan mag ik ook geloven dat mijn tijden in Uw hand zijn, trouwe God en Vader!

dinsdag 24 aug. **Psalms 147:2**

'De HERE bouwt Jeruzalem, Hij verzamelt Israëls verdrevenen ...'

Psalms 147 spreekt volgens het in de NBG-vertaling vermelde kopje over 'des HEREN almacht en genade'. Deze psalm behoort tot de grote lofprijzingen van David.

'Hij verzamelt de verdrevenen Israëls ...' – David kende in zijn bewogen leven ook van die momenten waarin hij moest vluchten, omdat hij zijn leven niet zeker was. Zo moest hij vluchten voor de boosaardige momenten van koning Saul. Hij verborg zich in grotten en in de wildernis om aan de achtervolging te ontkomen, terwijl hij juist door de profeet Samuël gezalfd was tot koning over Israël.

Later moest David Jeruzalem ontvluchten voor zijn eigen zoon Absalom, die met geweld de macht wilde overnemen.

David bracht voor zijn behoud uitbundig dank aan zijn God.

Maar behalve het koningschap was David ook profeet. ^{Hand. 2:30} En misschien begrijpen we dan ook dat het verzamelen van Israëls verdrevenen, meer dan alleen het leven van David, geldt als profetische belofte! Altijd zal God de verdrevenen van Israël verzamelen!

woensdag 25 aug. **Deuteronomium 30:1-3**

'Wanneer dan al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek, die ik [Mozes] u voorgesproken heb, en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wier gebied de HERE uw God, u verdreven heeft, en wanneer gij u dan tot die HERE, uw God, bekeert en naar zijn stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel – dan zal de HERE, uw God, in uw lot een keer brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verstrooid heeft.'



Kort voor het einde van zijn dienstbetoon spreekt Mozes het volk aan. Het gaat hier over het verdrag dat de HERE sluit met Zijn volk: *'... opdat Hij u heden als Zijn volk bevestigde en u tot een God zij, zoals Hij u toegezegd heeft.'* ^{Deut.29:13} Mozes spreekt met het oog op de toekomst.

In het verdrag is de zegen van toegewijd zijn aan hun God vastgelegd, maar ook de gevolgen voor wie zijn hart verhardt en afwijkt naar andere goden. Het valt goed te rijmen dat David ook aan deze woorden van de oude profeet Mozes heeft gedacht toen hij schreef: *'Hij verzamelt Israëls verdrevenen.'* ^{Ps.147:2} In al die woorden, waarbij het water soms heel hoog aan de lippen, is altijd de 'reddingsboei' te vinden in troost en toekomst! Keer terug bij God Israël en Hij zal tot zijn doel komen met zijn wispelturige oogappel, Israël.

donderdag 26 aug. **Nehemia 1:9**

'Zwaar hebben wij tegen U misdreven; wij hebben niet onderhouden de geboden, inzettingen en verordeningen, die Gij aan Uw Knecht Mozes voorgehouden hebt: Pleegt gij trouwbreuk, dan zal Ik u onder de volken verstrooien. Maar, bekeert gij u tot Mij en onderhoudt gij naarstig mijn geboden – al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, Ik zal hen vandaar vergaderen en hen brengen naar de plaats die Ik verkoren heb om daar Mijn naam te doen wonen.'

De 'reddingsboei' zit in het Woord opgesloten: een besneden hart ontvangen van God en Hem liefhebben met geheel je hart. ^{Deut.30:6}

Nehemia is nog in ballingschap in Perzië, als hij woorden van Mozes in zijn gebed uitspreekt tot God. Hij citeert hier uit Deuteronomium 30:1-4: *'Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels ...'*

En zie, Nehemia komt zomaar in gesprek met koning Artachsasta, hij was namelijk de schenker van de koning. Nehemia (en anderen uit het volk) heeft zijn hart op God gericht en het einde van de ballingschap komt in zicht, want hij mag terugkeren om het verval van Jeruzalem te keren en de zorg voor de heroprichting op zich te nemen.

Jeruzalem wordt gebouwd, de verdrevenen Israëls keren terug! ^{Ps.147:2}

'Looft de HERE, want het is goed, onze God te psalmzingen!' ^{Ps.147:1}

vrijdag 27 aug. **Psalm 147:4**

'Hij bepaalt het getal der sterren, Hij roept ze alle bij name.'

De HERE weet wat Hij geschapen heeft. De mens doet zijn uiterste best om de omvang te bevatten en het aantal sterren vast te stellen.

De schepping van hemel en aarde wordt meermaals door personen in Gods woord aangehaald. Vaak als getuigenis en als lof en dank aan God. Denk aan:

- Petrus en Johannes. In Handelingen 4:24^b bidden zij met de woorden uit Psalm 146:6: *'Gij Here [lett.: Eigenaar], zijt het, Die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is.'*

- Paulus en Barnabas, als de heidenen in Lystra hen voor Zeus en Hermes aanzien: *'Bekeert u tot de levende God, Die de hemel, de aarde, de zee en al wat erin is gemaakt heeft.'* ^{Hand.14:15 (Psalm 146:6)}

- Paulus in zijn redevoering voor de Griekse wijsgeren op de Areopagus: *'... de God, Die de wereld gemaakt heeft en al wat daar in is, Die een Heer is van hemel en aarde.'* ^{Hand.17:24 (Psalm 146:6)}

'... en al wat daar in is ...' – laten we dat niet vergeten! Ook wij zijn het werk van Zijn Handen, in elk opzicht; ieder op de door Hem gegeven plaats!

zaterdag 28 aug. **Kolossenzen 1:16** ^[NCV]

'Want in Hem is het al geschapen, wat in de hemelen en wat op de aarde is, het zichtbare en het onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij soevereiniteiten, hetzij volmachten; het al is door Hem en tot Hem geschapen en Hij is vóór alles en het al heeft zijn samenhang in Hem.'

De apostel Paulus onthult hierbij de ontzagwekkende positie van Christus! Niet alleen in de schepping, maar in alles. Hoe vaak moet ik deze tekst wel niet lezen om te beseffen dat het werkelijk alles is; behalve God, de Vader, zelf, Die boven alles is.

Christus kennen is van een totaal andere orde dan 'het kindje Jezus vereren'. Christus kennen doet je veel beter beseffen Wie de onzichtbare God is. Christus, de eerstgeborene van de ganse schepping, is immers het beeld van die onzichtbare God. Het is Paulus, die geroepen is om deze overstijgende schat van waarheid te onthullen. Christus onder jullie, Zijn heiligen, de verwachting van de heerlijkheid!



Hoe kan ik dat in al mijn dagelijkse beslommeringen gebruiken? Weet, dat God bewerkt heeft, dat wij Zijn maaksel zijn, [wij] die geschapen worden in Christus Jezus voor goede werken, die God tevoren gereedmaakt, opdat wij daarin zullen wandelen! ^{Ef.2:10}
Heb ik dat al overdacht vandaag? Of zie ik alleen die donkere wolken aan de hemel en niet die dingen die 'boven' zijn? Geweldig!
Dank U, Vader, voor redding en een zekere verwachting!

zondag 29 aug. **Psalm 19:2-4**

*'De hemelen vertellen Gods eer,
en het uitspansel verkondigt het werk van zijn handen;
de dag doet sprake toestromen aan de dag,
en de nacht predikt kennis aan de nacht.
Het is geen sprake en het zijn geen woorden,
hun stem wordt niet vernomen;
toch gaat hun prediking uit over de ganse aarde
en hun taal tot aan het einde der wereld.'*

Deze week gingen de schriftstukjes vooral over de schepping. David geeft in deze psalm aan wat 'onhoorbaar gepredikt' wordt door de schepping.

'Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit Zijn werken met het verstand doorzien.'*

Rom.1:20 [*'werken' is hier 'maaksel' zoals in Efeziërs 2:10] Elk mens op aarde heeft de werken van God van kind af aan kunnen bewonderen! Ook dat is een boodschap!

God heeft alles in Zijn hand en ondertussen brengt Hij alles onder één Hoofd, Christus onze Heer!

maandag 30 aug **Filippenzen 4:13**

'In alles ben ik sterk in Hem Die mij kracht geeft: Christus!' ^[NCV]

Ben je zwak? Dat is geen belemmering voor God, want het is juist Zijn startpunt. Als onze eigen werken falen en wij erkennen dat, dan is ons plafond Zijn vloer. God kan dan Zijn kracht in jou openbaren, zodat Hij de eer ontvangt.

dinsdag 31 aug **Hebreeën 4:12-13**

'Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten; en geen schepsel is voor Hem verborgen, want alle dingen liggen open en ontbloot voor de ogen van Hem ...'

Het Woord van God is het levende Woord, krachtig, en werkzaam, ^{Jes.55:11, 1Thess.2:13} zoals God Zelf. ^{1Cor.12:6, Ef.1:11} Maar het is ook een woord dat onthult en scheiding maakt: scherper dan een tweesnijdend zwaard ^{Ef.6:17} maakt het scheiding (of: dringt door tot de grens) tussen ziel en geest, gewrichten en merg, d.w.z. het dringt door tot de diepste diepten van het bestaan, van geest, ziel en lichaam. Daarom is het ook bij machte om de gevoelens en de gedachten van het hart te onderscheiden. ^{Luc.2:35} Geen schepsel kan voor Hem, God, verborgen blijven, want het woord ontdekt het. Alles ligt open en bloot voor Zijn ogen. Het woord van God scheidt 'zielse' motieven van geestelijke overwegingen.

Als wij ons aan Zijn woord overgeven, en niet aan menselijke woorden, ontvangen wij Zijn rust en vrede.